

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714200107
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714200107.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, právne zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, proti odporcovi: T. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX F., o zaplatenie sumy 1.688,96 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd v konanie v časti istiny vo výške 1323,06 eur, v časti riadneho úroku vo výške 17,30 % p.a. z istiny 1688,96 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 9,00 % p.a. z istiny 1323,06 eur od 22.12.2010 do zaplatenia zastavuje.

Súd vracia navrhovateľovi krátený súdny poplatok za návrh v časti, v ktorej konanie zastavil v sume 72,- eur prostredníctvom Slovenskej pošty a.s.- prevádzkovateľ systému IČO: 36631124 so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1.688,96 € s úrokom vo výške 17,30 % p.a. z istiny 1.688,96 € od 2.8.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z istiny 1.688,96 € od 8.2.2011 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V návrhu uviedol, že uvedenú pohľadávku nadobudol od veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené listom zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 3.2.2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 1.327,76 € pri úrokovej sadzbe 17,30 % p.a.. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na termín 20.3.2006 a konečná splatnosť úveru na termín 20.1.2011. Odporca svoj záväzok zo zmluvy neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do dňa konečnej splatnosti t.j. do 20.1.2011. Pohľadávka navrhovateľa bola ku dňu postúpenia vo výške celkom 2.787,82 €, z toho istina po splatnosti vo výške 2.496,51 € a úroky z omeškania vo výške 291,31 €. Po postúpení pohľadávky došlo k čiastočne úhrade záväzku vo výške 1.500 €, a to dňa 1.8.2011, platba bola započítaná na dlžné vyčíslené úroky z omeškania vo výške 291,31 €, na úroky vo výške 17,30 % p.a. zo sumy 2.496,51 € od 22.12.2010 do 1.8.2011 v sume 263,87 €, na úroky z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 2.496,51 € od 22.12.2010 do 1.8.2011 v sume 137,27 € a istina bola ponížená o sumu 807,55 €, zostala tak dlžná istina 1.688,96 €, ktorej zaplatenia sa navrhovateľ domáha spolu s riadnym úrokom a úrokom z omeškania z dlžnej sitiny od 2.8.2011.

Podaním doručeným súdu dňa 28.10.2015 pred prvým pojednávaním v danej veci navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu zobral návrh späť v časti o zaplatenie sumy 1.323,06 €, v časti riadneho úroku vo výške 17,30 % p.a. z istiny 1.688,96 € od 22.12.2010 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 9 % p.a. z istiny 1.323,06 € od 22.12.2010 do zaplatenia s tým, že úrok z omeškania si navrhovateľ uplatňuje od splatnosti jednotlivých splátok. Späťvzatie návrhu dôvodil tým, že navrhovateľ si uplatňuje voči odporcovi len zaplatenie splátok a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo splátok, ktoré nie sú premlčané. Odporca čerpal úver vo výške 1.327,76 € dňa 3.2.2006. Na úhradu splátok úveru do postúpenia pohľadávky odporca uhradil sumu vo výške 520,38 €, ktoré úhrady zodpovedajú necelým 15 splátkam, t.j. postačujú na úhradu splátok splatných od 20.3.2006 do 20.5.2007. Z úhrady vo výške 1.500 € zo dňa 1.8.2011 napriek predchádzajúcim vyjadreniam navrhovateľ započítal sumu vo výške 1.472,98 € na úhradu splátok splatných v období od 20.6.2007 do 20.2.2010 a úroku z omeškania z týchto splátok od ich splatnosti do dňa čiastkovej úhrady, pričom súčet týchto splátok a úroku z omeškania z týchto splátok vyčíslil celkovou sumou 1.472,98 €. Sumu vo výške 27,02 € z úhrady 1.500 € zo dňa 1.8.2011 navrhovateľ započítal na úhradu splátky splatnej dňa 20.3.2010, t.j. neuhradený zostatok z tejto splátky je 8,70 €. Pokiaľ žaloba bola doručená súdu dňa 15.1.2014, 4-ročná premlčacia doba začala plynúť tak, že splátky splatné v období od 20.1.2009 do 20.1.2011 nemôžu byť premlčané.

Vzhľadom na dispozičný úkon navrhovateľa, ktorým zobral svoj návrh na začatie konania čiastočne späť, súd konanie podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. v tejto časti zastavil, keď pred prvým pojednávaním nie je potrebný súhlas odporcu so späťvzatím návrhu. Po čiastočnom zastavení konania predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 365,90 € (10 splátok po 35,72 eura splatných od 20.4.2009 do 20.1.2011 a zostatok splátky splatnej dňa 20.3.2010 vo výške 8,70 eura) a úroku z omeškania z uvedených splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti do zaplatenia a náhrada trov konania, ktorú si navrhovateľ uplatnil za zaplatený súdny poplatok vo výške 21,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,02 €.

Podľa § 11 ods. 3 prvá veta zákona o súdnych poplatkoch, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevrubuje.

Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok v sume 101,- €, kedy vychádzal z ceny predmetu poplatkového úkonu 1.688,96 €. Po čiastočnom späťvzatí návrhu na začatie konania predmetom konania zostáva zaplatenie sumy 365,90 € s prísl., z ktorej súdny poplatok predstavuje sumu 21,50 € v zmysle položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov. Navrhovateľovi teda vznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku vo výške predstavujúcej rozdiel medzi zaplateným súdnym poplatkom a súdnym poplatkom vypočítaným z ceny predmetu konania po čiastočnom späťvzatí návrhu, ktorá suma sa navrhovateľovi vracia krátená o 6,70 € v zmysle § 11 ods. 4 zák. o súdnych poplatkoch, t.j. v sume 72,- €. Poplatok bude navrhovateľovi vrátený prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., ktorá je prevádzkovateľom systému podľa § 11 ods. 6 zákona o súdnych poplatkoch.

Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie súdu nedostavili, predvolanie na pojednávanie mal zástupca navrhovateľa vykázané riadne a včas. Právny zástupca navrhovateľa vopred písomne ospravedlnil svoju i navrhovateľovu neúčasť na nariadenom pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania, nežiadal o odročenie pojednávania, trval na žalobe v zmysle jej úpravy. Súd vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p., prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere, Zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom z účtu odporcu, Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., písomnými vyjadreniami navrhovateľa, vylúčením odporcu a zistil tento skutkový stav veci:

Medzi právnym predchodcom navrhovateľa, spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola dňa 3.2.2006 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver - typ MINIúver do 10 minút vo výške 1.327,76 € (40.000 Sk). V zmluve bola uvedená pevná ročná úroková sadzba vo výške 17,30 % p.a. a ročná percentuálna miera nákladov 9,70 %. Odporca sa zaviazal úver splatiť v 59 mesačných splátkach vo výške 35,72 € (1.076 Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola určená na deň 20.3.2006 a konečná splatnosť úveru na deň 20.1.2011. V zmluve bol dojednaný poplatok za správu úveru v mesačnej výške 50 Sk (1,66 eura). Podľa článku II. bod 3. zmluvy, všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, ktoré sú súčasťou Úverovej zmluvy, VOP, ktoré sú súčasťou Úverovej zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 mal súd preukázané, že postupca Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (veriteľ zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX) postúpil pohľadávku voči odporcovi z vyššie uvedenej zmluvy na navrhovateľa ako postupníka. Podľa špecifikácie postúpenej pohľadávky, pohľadávka bola postúpená pod poradovým číslom 2506. a pozostávala z istiny 2.496,51 € a úrokov z omeškania vo výške 291,31 €. Z prílohy ďalej vyplýva sadzba riadneho úroku 17,30 a ďalšia sadzba (zrejme úroku z omeškania) vo výške 25,30. Posledná úhrada bola vykonaná dňa 1.1.2009 vo výške 1,64 €.

Listom zo dňa 28.12.2010 postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámil odporcovi, že pohľadávku vo výške 2.787,82 € s príslušenstvom zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX postúpil spoločnosti GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825. Oznámenie odporca prevzal do vlastných rúk dňa 2.3.2011.

Z písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 11.7.2014 doloženého výpisom z úveru vyplýva, že odporca vyčerpal úver vo výške 1.327,76 € dňa 3.2.2006. Prvú úhradu realizoval odporca dňa 20.3.2006 vo výške 16,19 €, k poslednej úhrade vo výške 1,64 € došlo dňa 1.1.2009, celkom odporca uskutočnil 12 úhrad v celkovej výške 522,04 €.

V podaní zo dňa 28.10.2015, ktorým navrhovateľ zoberal návrh na začatie konania čiastočne späť, sa okrem iného navrhovateľ podrobne vyjadroval k potrebe aplikovania 4-ročnej premičacej doby podľa Obchodného zákonníka aj pri spotrebiteľských úverových zmluvách z dôvodu, že v tomto prípade ide o zmluvu o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá patrí podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy. Na podporu tohto záveru uviedol názory z odbornej právnickej literatúry a početnú judikatúru odvolacích súdov SR (Krajský súd v Trnave sp. zn. 9Co/224/2011, sp. zn. 11Co/456/2012, sp. zn. 24Co/417/2012, Krajský súd v Nitre sp. zn. 9Co/162/2012, sp. zn. 25Co/297/2013, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/142/2014, 17Co/170/2013, sp. zn. 15Co/28/2013, Krajský súd Žilina sp. zn. 8Co/423/2013) a Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 6MCdo 4/2012). Ďalej sa navrhovateľ zaoberal platnosťou postúpenia pohľadávky voči odporcovi na navrhovateľa.

Odporca pred súdom vypovedal, že zmluvu uzatvoril, bol mu poskytnutý úver vo výške 40.000 Sk, tento splácal asi rok. Následne nemal dostatok finančných prostriedkov a úver prestal splácať. Naposledy uhradil navrhovateľovi sumu 1.500 € dňa 28.7.2011.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch“).

Podľa § 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch“)

(1) Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

(2) Zákon sa nevzťahuje na zmluvy

a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,

b) o nájme, ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,

c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou,

d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,

e) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,

f) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

(3) Zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa § 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 3 ods.1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch,

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

(3) Zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

(4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(6) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

(7) Ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenu alebo šek, musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

Podľa prílohy k zákonu č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného do 30.6.2006 pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri spotrebiteľských úveroch sa použije nasledovný vzorec

E

$r = T\text{-tá odmocnina } \dots - 1$

P

Význam symbolov:

r - neznáma, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov podľa § 2 písm. c),
F - budúca hodnota podľa § 2 písm. c),
P - súčasná hodnota, t.j. nominálna hodnota poskytnutého spotrebiteľského úveru,
T - časové obdobie splácania spotrebiteľského úveru.

Podľa prílohy k zákonu č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.7.2006 pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri spotrebiteľských úveroch sa použije nasledovný vzorec

$$\begin{aligned} &K=m \quad AK \quad K'=m' \quad A'K' \\ &\text{suma} \text{-----} = \text{suma} \text{-----} \\ &K=1 \quad (1+i) \text{ na } tK \quad K'=1 \quad (1+i) \text{ na } tK' \end{aligned}$$

Význam symbolov:

K je poradové číslo spotrebiteľského úveru, $\{K = 1, 2, \dots, m\}$
K' je číslo splátky alebo platby nákladov spotrebiteľského úveru, $\{K' = 1, 2, \dots, m'\}$
AK je výška K-teho spotrebiteľského úveru
A'K' je výška K'-tej splátky spotrebiteľského úveru
suma je suma
m je poradové číslo posledného spotrebiteľského úveru
m' je číslo poslednej splátky alebo platby nákladov spotrebiteľského úveru
tK je časové obdobie (vyjadrené v rokoch a/alebo častiach roka medzi poskytnutím prvého spotrebiteľského úveru a K-teho spotrebiteľského úveru
tK' je časové obdobie (vyjadrené v rokoch a/alebo častiach roka medzi poskytnutím prvého spotrebiteľského úveru a K'-tou splátkou alebo platbou nákladov spotrebiteľského úveru
i je ročná percentuálna miera nákladov, ktorú možno vypočítať (buď algebrický, alebo numerickou aproximáciou), pretože ostatné prvky rovnice sú známe zo zmluvy alebo iným spôsobom

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že návrhu nie je možné vyhovieť. V konaní mal súd preukázané, že odporca uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa dňa 3.2.2006 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 1.327,76 €. Medzi účastníkmi tak platne vznikol záväzkový vzťah titulom uzavretej zmluvy o úvere, z ktorého bol právny predchodca navrhovateľa povinný poskytnúť odporcovi peňažné prostriedky v dohodnutej sume a odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokmi a dojednanými poplatkami formou 59 splátok vo výške 35,72 € splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.6.2006 a konečná splatnosť úveru nastala dňa 20.1.2011. Účastníci uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o úvere v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, zároveň však má úverová zmluva charakter spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľským úverom je v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu veriteľom bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods. 2 cit. zákona. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné úverovú zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka v spojení s § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je aj zmluva uzavretá podľa Obchodného zákonníka a všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si

vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Úver poskytnutý odporcovi túto charakteristiku spĺňa. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a dlžník - spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchod, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy uzatvárajúcej vo viacerých prípadoch nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah vzniknutý zo zmluvy o splátkovom úvere č. 252729850 nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva, preto na predmetnú vec dopadá právna ochrana vyplývajúca z ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa. Súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku, ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa.

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ust. § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 cit. ustanovenia. Absenciu niektorej z týchto podstatných náležitostí zákon nesankcionuje neplatnosťou zmluvy, ale výslovne ju považuje za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 3 zákona). Súd po posúdení obsahu zmluvy a predložených listinných dôkazov má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá platne, keď na jej základe právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi spotrebiteľský úver, ktorý odporca v celej výške vyčerpal dňa 3.2.2006. Súčasne však zákon o spotrebiteľských úveroch pri absencii údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu spočívajúcu v tom, že ak RPMN nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd zistil, že v Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXX síce je uvedená RPMN 9,70 %, avšak tento údaj celkom zjavne nevytvára o skutočnej cene úveru vzhľadom na ostatné dojednané zmluvné podmienky. V skutočnosti v tomto konkrétnom prípade RPMN činí 21,44%. Súd pri výpočte RPMN vychádzal z vzorca $T-tá$ odmocnina $F / P - 1$ prihliadajúc na deň, kedy bola zmluva uzavretá. Dosadením do vzorca (aj podľa dosadenia vzorca na portále <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>) mu vyšlo RPMN v sume 21,44 %. Súd vychádzal z toho, že sa má splatiť suma 2.107,28 € = 63.484 Sk (59 splátok x 1.076 Sk) - dosadené za veličinu F. Za veličinu T súd dosadil 59 mesiacov ako dobu splácania úveru. Správna výška RPMN je o viac ako 100 % vyššia ako v zmluve uvedená hodnota.

Ročná percentuálna miera nákladov je reálna matematická veličina, ktorá musí byť jednoznačne vyššia ako úrok z konkrétneho úveru, nakoľko v zmysle § 2 ods. 1 písm. c) Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Konkrétna RPMN je preto hlavne ovplyvňovaná stanovenou výškou úroku úveru a iné veličiny nemôžu spôsobiť zníženie RPMN pod výšku úroku úveru. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa, teda jednak zahŕňa prvok úrokovej sadzby a jednak prvok ostatných súvisiacich nákladov. Z toho je potom zrejmé, že výška RPMN nikdy nemôže byť nižšia ako výška úrokovej sadzby. V ideálnom prípade by sa hodnota RPMN mala rovnať hodnote úrokovej miery. Údaj o RPMN slúži spotrebiteľovi na porovnanie úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zmyslom úpravy v ust. § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe tohto údaja vie zistiť cenu úveru a porovnať ho s viacerými úvermi. Zmysel uvedeného zákona však nie je naplnený, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

Aj v prípade, že výpočet RPMN v zmysle prílohy zákona č. 258/2001 Z. z. bol podľa nesprávneho vzorca (s účinnosťou do 30.6.2006), a preto zavádzajúci, táto skutočnosť nemôže byť na ujmu spotrebiteľa a spotrebiteľ nemôže byť zavádzaný nesprávnou výškou RPMN (aj keď vypočítanou na základe právnej úpravy Slovenskej republiky). Správne určená RPMN bola stanovená vzorcom na jej výpočet už v smernici Rady č. 87/102/EHS z 22. decembra 1986 a smernici Rady č. 98/7/ES zo 16. februára 1998, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru. Len tento vzorec na výpočet RPMN reálne odzrkadľuje skutočné

náklady spotrebiteľa pri konkrétnom úvere, keďže správne zohľadňuje aj úrokovú sadzbu a ostatné náklady na úver. Tento vzorec na výpočet RPMN mal byť v správnej podobe prevzatý do právneho poriadku Slovenskej republiky. To, že tento vzorec nebol prevzatý správne, nemôže byť na ujmu spotrebiteľa. V danom prípade bol úver poskytnutý spotrebiteľovi bankou, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá zákon o bankách. Banka ako odborník musela vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve je nesprávny a v žiadnom prípade nevypovedá o skutočnej cene poskytnutého úveru s ohľadom na náklady, ktoré sú spojené s jeho poskytnutím. Údaj o RPMN vo výške 9,70 % evidentne nižšej ako bola hodnota ročnej úrokovej sadzby 17,30 % v neprospech klienta skresľuje cenu úveru. Banka (na rozdiel od štátnych orgánov) môže podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy SR konať, čo nie je zákonom zakázané a teda mohla a mala v zmluve uviesť pravdivý údaj o cene úveru. Takýmto postupom by banka naplnila zákonnú povinnosť postupovať pri vykonávaní bankovej činnosti s odbornou starostlivosťou. Uvedený právny názor prezentoval Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 3Co/29/2014 zo dňa 14.5.2014 a tunajší súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje.

Klamlivé alebo nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemôže mať za následok splnenie si zákonnej povinnosti uvedenia tohto údaju v zmysle § 4 ods. 2, písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov by bolo možné hodnotiť ako klamanie spotrebiteľa, a preto nie je dôvod priznávať takejto praktike miernejšie následky ako tie, ktoré predpokladá zákon pri neuvedení žiadnej RPMN. Súd teda vyhodnotil uvedenie výrazne nepravdivého údaju o RPMN tak, ako keby táto náležitosť chýbala, keďže tým došlo k podstatnému oklamaniu spotrebiteľa, pretože práve tento údaj umožňuje spotrebiteľovi vybrať si pre neho ten najvýhodnejší úver spomedzi obdobných produktov na trhu. Ak by navrhovateľ pristupoval k tomuto údaju s odbornou starostlivosťou, nemohol uviesť hodnotu RPMN nižšiu ako bola úroková sadzba. Z uvedeného dôvodu je potrebné považovať úver poskytnutý odporcovi za bezúročný a bez poplatkov. Zo zmluvy o splátkovom úvere ako aj z prehľadu transakcií na úverom účte odporcu mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 1.327,76 € (40.000 Sk). Ďalej mal za preukázané, že odporca túto sumu čerpal v celom rozsahu, avšak povinnosť riadne splácať dohodnuté splátky nespĺnil, celkovo uhradil len sumu 2.022,04 € (522,04 € do postúpenia pohľadávky a 1.500 € po postúpení pohľadávky). Z uvedeného je zrejmé, že vykonanými úhradami už bola v celom rozsahu splatená istina bezúročného úveru, a preto súd návrh navrhovateľa zamietol, keďže na ďalšie plnenia z úverovej zmluvy už navrhovateľ nemá nárok.

Odporca vzhľadom na jeho plný úspech v konaní mal podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania, ale nakoľko si trovy konania neuplatnil, t.j. nepodal návrh na priznanie náhrady trov konania podľa § 151 ods. 1 O.s.p., súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).